

31997L0078

30.1.1998.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 24/9

DIREKTIVA VIJEĆA 97/78/EZ**od 18. prosinca 1997.****o utvrđivanju načela organizacije veterinarskih pregleda proizvoda koji ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 43.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

(1) budući da su životinjski proizvodi ili proizvodi životinjskog podrijetla i biljni proizvodi koji podliježu pregledima namijenjenima sprečavanju širenja zaraznih ili infektivnih bolesti životinja navedeni u Prilogu II. Ugovoru;

(2) budući da utvrđivanje načela na razini Zajednice o organizaciji veterinarskih pregleda proizvoda koji dolaze iz trećih zemalja pomaže u zaštiti opskrbe i osiguranju stabilnosti tržišta istodobno usklađujući mjere koje su potrebne za osiguranje zaštite zdravlja životinja i javnog zdravlja;

(3) budući da je uspostavljanje unutarnjeg tržišta istaknulo potrebu za utvrđivanjem zajedničkih načela za veterinarske preglede, s obzirom na to da su unutarnji granični pregledi;

(4) budući da je od donošenja Direktive Vijeća 90/675/EEZ od 10. prosinca 1990., o utvrđivanju načela organizacije veterinarskih pregleda proizvoda koji ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja ⁽⁴⁾, došlo do razvoja u primjeni Direktive te se steklo novo iskustvo; budući da u interesu transparentnosti ovu Direktivu treba izmijeniti;

(5) budući da treba utvrditi usklađene uvjete za sve proizvode životinjskog podrijetla koji se uvoze iz trećih zemalja u Zajednicu; budući da bi stoga trebalo primijeniti jedinstven program pregleda za te proizvode i provesti potrebne prilagodbe;

(6) budući da je potrebno utvrditi pravila kojima će pošiljke koje se unose u Zajednicu bez prijavljivanja na graničnoj inspekcijskoj postaji, biti podvrgnute veterinarskim pregledima u takvoj postaji;

(7) budući da države članice mogu, u određenim slučajevima, nametnuti dodatne zahtjeve u pogledu proizvoda koji se uvoze; budući da država članica koja provodi preglede mora uzeti u obzir takve dodatne nacionalne zahtjeve pri tome;

(8) budući da, u pogledu pretovara proizvoda morem ili zrakom s konačnim odredištem u Zajednici, treba utvrditi jasna pravila o tome gdje se obavljaju pregledi;

(9) budući da zakonodavstvo Zajednice zahtijeva da se određeni proizvodi nadziru od mjesta ulaska u Zajednicu do mjesta odredišta radi zaštite javnog zdravlja i zdravlja životinja; budući da se iz tog razloga moraju utvrditi stroga pravila;

(10) budući da treba uspostaviti stroga pravila kako bi se osiguralo da proizvodi koji dolaze na granicu Zajednice, a kojima konačno odredište nije u Zajednici, napuste Zajednicu;

(11) budući da proizvode koji zadovoljavaju zahtjeve uvoza u Zajednicu treba odvojiti od proizvoda koji ih ne zadovoljavaju; budući da, kako bi se uzelo u obzir ove razlike, treba utvrditi posebne sustave pregleda;

(12) budući da opskrba posade i putnika u pomorskom i zračnom promet proizvodima životinjskog podrijetla ima znatnu komercijalnu važnost u Zajednici; budući da navedeni proizvodi često ne zadovoljavaju zahtjevima Zajednice; budući da stoga treba utvrditi stroga pravila za zaštitu javnog zdravlja i zdravlja životinja;

(13) budući da proizvod Zajednice koji treća zemlja odbije i koji je vraćen u Zajednicu treba smatrati proizvodom koji više ne ispunjava zahtjeve Zajednice; budući da stoga treba utvrditi stroga pravila za zaštitu javnog zdravlja i zdravlja životinja;

(14) budući da bi trebalo utvrditi dodatnu zaštitu s ciljem sprečavanja prijevare i osigurati usklađivanje mjera za iskorjenjivanje neovlaštenih radnji i nepravilnosti;

⁽¹⁾ SL C 285, 23.8.1997., str. 7.

⁽²⁾ SL C 85, 17.3.1997., str. 76.

⁽³⁾ SL C 66, 3.3.1997., str. 43.

⁽⁴⁾ SL L 373, 31.12.1990., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 96/43/EZ (SL L 162, 1.7.1996., str. 1.).

- (15) budući da je Direktiva 90/675/EEZ znatno izmijenjena više puta; budući da, sada kada su potrebne daljnje izmjene, tu Direktivu treba radi jasnoće i racionalnosti staviti izvan snage i zamijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Veterinarske preglede proizvoda iz trećih zemalja koji se unose na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I. države članice provode u skladu s ovom Direktivom.

Članak 2.

1. Za potrebe ove Direktive, definicije koje su sadržane u članku 2. Direktive Vijeća 89/662/EEZ od 11. prosinca 1989. o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta ⁽¹⁾ i članku 2. Direktive Vijeća 90/425/EEZ o veterinarskim i zootehničkim pregledima koje se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta ⁽²⁾, primjenjuju se prema potrebi.

2. Pored toga:

- (a) „proizvodi” znači proizvodi životinjskog podrijetla navedeni u Direktivama 89/662/EEZ i 90/425/EEZ, uključujući nusproizvode životinjskog podrijetla koji nisu obuhvaćeni Prilogom II. Ugovoru, te biljne proizvode iz članka 19.;
- (b) „dokumentacijski pregled” znači pregled jednog ili više veterinarskih certifikata ili veterinarskih dokumenata, ili drugih dokumenata koji prate pošiljku;
- (c) „identifikacijski pregled” znači pregled vizualnom inspekcijom kako bi se osiguralo da veterinarski certifikat ili veterinarski dokument, ili koji drugi dokument predviđen veterinarskim propisima odgovara samom proizvodu;
- (d) „fizički pregled” znači pregled samog proizvoda, koji može uključivati preglede pakiranja i temperature kao i uzimanje uzoraka i laboratorijsko testiranje;
- (e) „osoba odgovorna za pošiljku” znači svaka fizička ili pravna osoba koja je, u skladu s odredbama Uredbe Vijeća (EEZ)

⁽¹⁾ SL L 395, 30.12.1989., str. 13. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 92/118/EEZ (SL L 62, 15.3.1993., str. 49.).

⁽²⁾ SL L 224, 18.8.1990., str. 29. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 92/118/EEZ.

br. 2913/92 od 12. listopada 1992., o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽³⁾, odgovorna za razvoj raznih okolnosti koje su obuhvaćene navedenom Uredbom u kojima se pošiljka može naći, kao i predstavnika navedenog u članku 5. navedene Uredbe koji preuzima takvu odgovornost za praćenje pregleda utvrđenih u ovoj Direktivi;

- (f) „pošiljka” znači količina proizvoda iste vrste, obuhvaćena istim veterinarskim certifikatom (certifikatima) ili veterinarskim dokumentom (dokumentima), ili drugim dokumentom, (dokumentima) koje predviđaju veterinarski propisi, koja se prevozi istim prijevoznim sredstvom i koja dolazi iz iste treće zemlje ili dijela takve zemlje;
- (g) „granična inspekcijska postaja” znači svako mjesto inspektorskog nadzora, određeno i odobreno u skladu s člankom 6. za obavljanje veterinarskih pregleda proizvoda koji dolaze iz trećih zemalja na granici jednog od državnih područja navedenih u Prilogu I.;
- (h) „uvoz” znači slobodan promet proizvoda i namjeru puštanja proizvoda u slobodan promet u smislu članka 79. Uredbe (EEZ) br. 2913/92;
- (i) „carinski dopušteno postupanje ili uporaba” znači carinski dopušteno postupanje ili uporaba iz točke 15. članka 4. Uredbe (EEZ) br. 2913/92;
- (j) „uvjeti za uvoz” znači veterinarski zahtjevi za proizvode koji se uvoze, kako je utvrđeno u zakonodavstvu Zajednice;
- (k) „nadležno tijelo” znači središnje tijelo neke države članice koje je ovlašteno za obavljanje veterinarskih pregleda, ili bilo koje drugo tijelo na koje prenose takve ovlasti.

POGLAVLJE I.

ORGANIZACIJA I UČINCI PREGLEDA

Članak 3.

1. Države članice osiguravaju da se ni jedna pošiljka iz treće zemlje ne unese na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I. bez da je podvrgnuta veterinarskim pregledima koji se zahtijevaju ovom Direktivom.

2. Države članice osiguravaju da se pošiljke unose na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I. preko granične inspekcijske postaje.

⁽³⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 82/97 Europskog Parlamenta i Vijeća (SL L 17, 21.1.1997., str. 1.).

3. Države članice osiguravaju da su osobe odgovorne za pošiljku obvezne unaprijed prosljediti informacije ispunjavanjem na odgovarajući način, gdje je to primjenjivo, certifikata iz članka 5. stavka 1., ili osigurati detaljan opis, u pisanom ili u računalnom obliku, pošiljke iz stavka 1., uključujući proizvode iz članka 9. i članka 19. stavka 1., veterinarskom osoblju one granične inspeksijske postaje kojoj se proizvodi dostavljaju.

Države članice mogu pregledati brodske i avionske teretne listove radi provjere slažu li se s gore spomenutim navodima i dokumentima.

4. Carinska tijela čija nadležnost obuhvaća područje granične inspeksijske postaje dozvoljavaju predviđeno carinski dopušteno postupanje ili uporabu pošiljki samo u skladu s uvjetima određenim u certifikatu iz članka 5. stavka 1.

5. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno popisa proizvoda koji podliježu veterinarskom pregledu, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 4.

1. Svaka pošiljka mora biti podvrgnuta veterinarskim pregledima u graničnoj inspeksijskoj postaji iz članka 3. stavka 2., od strane nadležnog tijela pod odgovornošću službenog veterinaru u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b).

2. Za svaku pošiljku službeni veterinar, na temelju informacija iz članka 3. stavka 3., konzultira bazu podataka iz Priloga I. Odluci Vijeća 92/438/EEZ od 13. srpnja 1993., o uvođenju računalne tehnologije u veterinarskom uvoznom postupku (projekt SHIFT) ⁽¹⁾. Nadalje, za svaku pošiljku namijenjenu za uvoz na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I., službeni veterinar, prema potrebi, konzultira bazu podataka iz Priloga II. Odluci 92/438/EEZ.

Službeni veterinar osigurava da se provode sve radnje potrebne za održavanje baze podataka predviđene u Odluci 92/438/EEZ.

3. Svaka pošiljka mora biti podvrgnuta dokumentacijskom pregledu bez obzira na carinski dopušteno postupanje ili uporabu kako bi se utvrdilo:

(a) da podaci u certifikatima ili dokumentima iz članka 7. stavka 1. odgovaraju podacima koji su unaprijed dostavljeni u skladu s člankom 3. stavkom 3.;

(b) u slučaju uvoza, da pojedinosti sadržane u certifikatima ili dokumentima iz članka 1. ili u drugim dokumentima pružaju potrebna jamstva.

4. Osim specifičnih slučajeva koji su određeni u člancima od 9. do 15., službeni veterinar obavlja sljedeće preglede:

(a) identifikacijski pregled svake pošiljke kako bi se utvrdilo odgovaraju li proizvodi podacima navedenim u popratnim certifikatima ili dokumentima. Osim pošiljki u rasutom stanju predviđenih u Direktivi Vijeća 92/118/EEZ od 17. prosinca 1992., o utvrđivanju zahtjeva za zdravlje životinja i zahtjeva za javno zdravlje kojima se uređuje trgovina i uvoz u Zajednicu proizvoda koji ne podliježu navedenim zahtjevima utvrđenim u posebnim pravilima Zajednice iz Priloga A dijela I. Direktivi 89/662/EEZ i, s obzirom na patogene tvari, iz Direktive 90/425/EEZ ⁽²⁾, ovaj postupak obuhvaća:

i. kada proizvodi životinjskog podrijetla stignu u kontejnerima, provjeru da su plombe koje je postavio službeni veterinar (ili nadležno tijelo), kada je to potrebno prema zakonodavstvu Zajednice, netaknuti i da podaci koje se na njima nalaze odgovaraju podacima koji su navedeni u popratnom dokumentu ili certifikatu;

ii. u drugim slučajevima:

— za sve vrste proizvoda, pregled da su pečati, službene oznake i zdravstvene oznake koje označavaju zemlju i objekt podrijetla prisutni i da odgovaraju onima na certifikatu ili dokumentu,

— pored toga, za ambalažirane ili pakirane proizvode, pregled specifičnih deklaracija predviđenih u veterinarskom zakonodavstvu;

(b) fizički pregled svake pošiljke:

i. da bi se provjerilo ispunjavaju li proizvodi zahtjeve zakonodavstva Zajednice i jesu li u prikladnom stanju da ih se može koristiti u svrhu koja je navedena u popratnom certifikatu ili dokumentu.

Ovi se pregledi moraju provesti u skladu s kriterijima utvrđenim u Prilogu III.;

⁽¹⁾ SL L 243, 25.8.1992., str. 27. Odluka izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.

⁽²⁾ SL L 62, 15.3.1993., str. 49. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 96/90/EZ (SL L 13, 16.1.1997., str. 24.).

- ii. prije provođenja pregleda, u skladu s učestalostima koje treba utvrditi prije 1. srpnja 1999., koristeći postupak utvrđen u članku 29.:

- bilo kakvih laboratorijskih testova na licu mjesta,
- bilo kakvog službenog uzorkovanja potrebnog za najbržu moguću analizu.

5. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 5.

1. Po završetku potrebnih veterinarskih pregleda službeni veterinar izdaje certifikat za pošiljku predmetnih proizvoda potvrđujući rezultate pregleda u skladu s obrascem predviđenim u Prilogu B Odluci Komisije 93/13/EEZ o utvrđivanju postupaka za veterinarske preglede na graničnim inspekcijskim postajama Zajednice proizvoda iz trećih zemalja ⁽¹⁾, prilagođenih kada je to potrebno, u skladu sa stavkom 4.

2. Certifikat iz stavka 1. prati pošiljku:

- tako dugo dok je pošiljka pod carinskim nadzorom, u kojem se slučaju navedeni dokument odnosi na carinski dokument,
- u slučaju uvoza, do prvog objekta kako je navedeno u Direktivi 89/662/EEZ, ili do prvog centra ili organizacije odredišta kako je navedeno u Direktivi 90/425/EEZ.

3. Ako se pošiljka podijeli, odredbe stavaka 1. i 2. primjenjuju se na svaki dio.

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, uključujući prilagodbe Priloga B Odluci 93/13/EEZ, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 6.

1. Granične inspekcijske postaje moraju:

- (a) biti smještene u neposrednoj blizini mjesta ulaska na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu 1., i u području koje su odredila carinska tijela u skladu s člankom 38. stavkom 1. prvim podstavkom, točkama (a) i (b) Uredbe (EEZ) br. 2913/92.

Međutim, kada to proizlazi iz zemljopisnih ograničenja (kao što je pristanište ili prilaz za istovar), može se dopustiti, u

skladu s postupkom utvrđenim u stavku 2., da granična inspekcijska postaja bude na određenoj udaljenosti od mjesta unošenja, a u slučaju željezničkog prijevoza, na prvoj željezničkoj postaji koju odredi nadležno tijelo;

- (b) biti stavljene pod rukovodstvo službenog veterinarara, koji je stvarno nadležan za preglede. Službenom veterinararu može pomagati posebno obučeno pomoćno osoblje.

On osigurava da se provodi ažuriranje baze podataka iz članka 1. stavka 1. treće alineje Odluke 92/438/EEZ.

2. U skladu s postupkom utvrđenim u članku 29., popis graničnih inspekcijskih postaja koji je na snazi na dan objavljivanja ove Direktive može naknadno biti izmijenjen ili dopunjen:

- (a) dodatkom svih novih graničnih inspekcijskih postaja:

- koje predloži država članica, nakon što je nadležno tijelo provjerilo da takva postaja udovoljava zahtjevima Priloga II. ovoj Direktivi i Odluke Vijeća 92/525/EEZ od 3. studenoga 1992. o utvrđivanju zahtjeva za odobrenje graničnih inspekcijskih postaja Zajednice odgovornih za veterinarske preglede proizvoda koji se unose iz trećih zemalja ⁽²⁾,
- koje je pregledala Komisija u suradnji s nadležnim tijelom države članice;

- (b) ukidanjem granične inspekcijske postaje kada se utvrdi da ne poštuje uvjete utvrđene u Prilogu II., bilo za vrijeme pregleda koji provodi nadležno tijelo bilo ako, nakon inspekcija predviđenih u članku 23., država članica ne uzme u obzir zaključke ove inspekcije u razumnom roku, a naročito u slučajevima kada su inspekcije otkrile ozbiljan rizik za javno zdravlje ili zdravlje životinja.

3. Država članica mora, u ozbiljnim slučajevima, posebno radi javnog zdravlja ili zdravlja životinja, suspendirati odobrenje granične inspekcijske postaje koja se nalazi na njenom državnom području. O takvoj suspenziji i njezinim razlozima, ona obavješćuje Komisiju i ostale države članice. Granična inspekcijska postaja može se ponovo vratiti na popis samo u skladu sa stavkom 2., točkom (a).

4. Komisija sastavlja i objavljuje popis odobrenih graničnih inspekcijskih postaja, uključujući i slučajeve kada je odobrenje privremeno suspendirano.

⁽¹⁾ SL L 9, 15.1.1993., str. 33. Odluka kako je zadnje izmijenjena Odluka 96/32/EZ (SL L 9, 12.1.1996., str. 9.).

⁽²⁾ SL L 331, 17.11.1992., str. 16.

5. Do donošenja odluka iz stavka 2., točke (a), primjenjivat će se popis sastavljen sukladno osnovnoj Direktivi 90/675/EEZ, ne dovodeći u pitanje okolnosti predviđene u stavku 3.

6. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 7.

1. Svaku pošiljku namijenjenu za uvoz na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I. moraju pratiti izvorni veterinarski certifikati ili izvorni veterinarski dokumenti ili drugi izvorni dokumenti kako traži veterinarsko zakonodavstvo. Izvorni certifikati ostaju u graničnoj inspekcijskoj postaji.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 10., svaka pošiljka proizvoda iz treće zemlje namijenjena za uvoz na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I. mora biti podvrgnuta identifikacijskom i fizičkom pregledu kako je predviđeno u članku 4. stavku 4.

3. Carinska tijela neće odobriti uvoz pošiljki proizvoda osim ako se – ne dovodeći u pitanje carinske propise i posebne odredbe koji se donose u skladu s člankom 10. stavcima 2. i 3., i člankom 18. – ne predoči dokaz da su provedeni relevantni veterinarski pregledi sa zadovoljavajućim rezultatima, da je relevantni certifikat izdan u skladu s člankom 5. stavkom 1. i da nadležno tijelo ima jamstvo da su inspekcijske pristojbe iz Direktive Vijeća 85/73/EEZ od 29. siječnja 1985., o financiranju veterinarskih inspekcija i kontrola koje su obuhvaćene Direktivama 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 90/675/EEZ i 91/496/EEZ (izmijenjene i konsolidirane) ⁽¹⁾ plaćene ili da će se platiti, u skladu s odredbama te Direktive.

4. Ako pošiljka udovoljava uvjetima za uvoz, službeni veterinar daje dotičnoj osobi ovjerenu presliku izvornih certifikata ili dokumenata te, u skladu s člankom 5. stavkom 1., izdaje potvrdu kojom se potvrđuje da pošiljka udovoljava tim uvjetima na temelju veterinarskih pregleda obavljenih u graničnoj inspekcijskoj postaji.

5. Trgovina proizvodima iz Direktiva 89/662/EEZ i 90/425/EEZ i kojima je odobren ulazak na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I. ovoj Direktivi u skladu sa stavkom 3. ovog članka, provodi se u skladu s pravilima utvrđenim u navedenim Direktivama, posebno u njihovom poglavlju II.

6. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 8.

1. Ako:

— su proizvodi namijenjeni za neku državu članicu ili područje gdje su ostvareni posebni zahtjevi u okviru zakonodavstva Zajednice,

— su uzeti uzorci ali rezultati nisu poznati kada prijevozno sredstvo napusti graničnu inspekcijску postaju,

— je u pitanju uvoz odobren za posebne namjene, u slučajevima koji su predviđeni zakonodavstvom Zajednice,

nadležnom tijelu mjesta odredišta moraju se dostaviti dodatne informacije putem mreže ANIMO iz Direktive 90/425/EEZ.

2. Svaka pošiljka proizvoda iz prve i treće alineje stavka 1. i čije je odredište u nekoj drugoj državi članici podvrgava se dokumentacijskom, identifikacijskom i fizičkom pregledu utvrđenim u članku 4. stavcima 3. i 4., u graničnoj inspekcijškoj postaji koja se nalazi na državnom području države članice gdje su proizvodi uneseni, kako bi se posebno provjerilo zadovoljavaju li predmetni proizvodi pravila Zajednice koja se primjenjuju na državu članicu ili područje odredišta. Međutim, divljač s krznom koja je uvezena neoguljena podvrgava se identifikacijskom ili fizičkom pregledu, bez obzira na zdravstveni pregled i pretrage na rezidue predviđene u Direktivi Vijeća 96/23/EZ od 29. travnja 1996., o mjerama za praćenje određenih tvari i njihovih ostataka u živim životinjama i proizvodima životinjskog podrijetla ⁽²⁾, a što bi trebalo provoditi u skladu s Direktivom Vijeća 92/45/EEZ od 16. lipnja 1992. o problemima javnog zdravlja i zdravlja životinja u vezi s ubijanjem divljači i stavljanjem na tržište mesa divljači ⁽³⁾ u objektu odredišta gdje se meso mora isporučiti pod carinskim nadzorom u skladu s prvom alinejom stavka 4. ovog članka i zajedno s certifikatom iz članka 5. stavka 1.

Rezultate pregleda treba proslijediti veterinarskim tijelima odgovornim za graničnu inspekcijску postaju na kojoj su proizvodi ušli. Ovisno o rezultatima, prema potrebi se provode mjere utvrđene u članku 24.

3. Države članice osiguravaju da se, u slučaju proizvoda iz stavka 1. prve i treće alineje i koji su uneseni u državu članicu koja nije država članica odredišta, poduzmu sve mjere kako bi se osiguralo da predmetna pošiljka stigne u predviđenu državu članicu odredišta.

⁽¹⁾ SL L 32, 5.2.1985., str. 14. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 96/43/EZ (SL L 162, 1.7.1996., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 125, 23.5.1996., str. 10.

⁽³⁾ SL L 268, 14.9.1992., str. 35. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 96/23/EZ (SL L 125, 23.5.1996., str. 10.).

4. Proizvodi koji se nadziru u skladu sa zakonodavstvom Zajednice iz mjesta dolaska na graničnu inspekcijsku postaju do objekta u mjestu odredišta otpremaju se pod sljedećim uvjetima:

— predmetne pošiljke otpremaju se iz mjesta dolaska na graničnu inspekcijsku postaju do objekta u mjestu odredišta pod nadzorom nadležnog tijela u nepropusnim vozilima ili kontejnerima koje su zapečatila nadležna tijela. Proizvodi iz treće alineje stavka 1. ostaju pod carinskim nadzorom sve dok ne stignu do mjesta odredišta u skladu s postupkom T5 kako je utvrđeno u Uredbi Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993., o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice⁽¹⁾, zajedno s certifikatom predviđenim u članku 5. stavku 1. kojim se određuje odobreno odredište i, ako je to primjereno, vrsta predviđene obrade,

— službeni veterinar u dotičnoj graničnoj inspekcijskoj postaji obavješćuje veterinarsku tijelo odgovorno za objekt u mjestu odredišta pošiljke o mjestu podrijetla i o mjestu odredišta proizvoda preko mreže ANIMO,

— proizvodi trebaju biti podvrgnuti, u objektu u mjestu odredišta, obradi koja je definirana u relevantnom zakonodavstvu Zajednice,

— službenog veterinara u mjestu odredišta ili, u slučajevima predviđenim u poglavlju 10. Priloga I. Direktivi 92/118/EEZ, službenog veterinara koji je odgovoran za posredničko skladište, o dolasku proizvoda na svoje odredište obavješćuje uprava objekta odredišta ili posredničkog skladišta, a on u roku od 15 dana o tome obavješćuje službenog veterinara u graničnoj inspekcijskoj postaji koji ga je obavijestio o pošiljci. On provodi uobičajene preglede kako bi se osiguralo da su proizvodi stigli u objekt odredišta, a posebno provjerom ulaznih podataka.

5. Ako se nadležnom tijelu granične inspekcijske postaje u mjestu ulaska podnese dokaz, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 20., da proizvodi najavljeni za određeni odobreni objekt nisu stigli na svoje odredište, to tijelo poduzima odgovarajuće mjere u pogledu osobe odgovorne za pošiljku.

6. Države članice dostavljaju Komisiji popis odobrenih objekata kako je navedeno u stavku 4. za dotične proizvode sukladno relevantnom zakonodavstvu Zajednice.

Kada objekt ne postupi prema zahtjevima o obavješćivanju, država članica može povući svoje odobrenje i uvesti potrebne kazne u skladu s prirodom nastalog rizika.

Komisija objavljuje popis odobrenih objekata i osigurava njegovo ažuriranje i priopćavanje državama članicama.

7. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, sastavljena nakon konzultacija s carinskim tijelima, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 9.

1. Pošiljke namijenjene za uvoz na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I. koje stignu u jednu graničnu inspekcijsku postaju, a namijenjene su za uvoz preko druge granične inspekcijske postaje koja se nalazi na istom državnom području, ili na državnom području druge države članice, podliježu identifikacijskom i fizičkom pregledu na graničnoj inspekcijskoj postaji odredišta, pod uvjetom da se radi o morskom ili zračnom prijevozu. Na graničnoj inspekcijskoj postaji na mjestu ulaska provode se sljedeći postupci:

(a) ako se pošiljka pretovaruje iz jednog zrakoplova u drugi ili iz jednog plovila u drugo unutar carinskog područja iste luke ili zračne luke bilo izravno ili nakon što je prethodno bila istovarena na pristaništu ili pisti, u vremenu kraćem od najkraćeg roka navedenog u točki (b), osoba odgovorna za pošiljku o tome obavješćuje nadležno tijelo. Ono može iznimno, ako postoji rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje, obaviti dokumentacijski pregled proizvoda na temelju certifikata ili veterinarskog dokumenta o podrijetlu ili kojeg drugog izvornog dokumenta koja prati predmetnu pošiljku ili njegove ovjerene preslike;

(b) ako je pošiljka istovarena na drugi način, ona mora:

i. biti uskladištena u najduljem i najkraćem razdoblju i pod uvjetima koji se određuju u skladu s postupkom utvrđenim u stavku 2., pod nadzorom nadležnog tijela, u carinskom području luke ili zračne luke do otpreme u drugu graničnu inspekcijsku postaju morem ili zrakom;

ii. biti podvrgnuta dokumentacijskom pregledu proizvoda u odnosu na dokumente iz točke (a);

iii. biti, ne dovodeći u pitanje članak 20., iznimno podvrgnuta identifikacijskom i fizičkom pregledu ako postoji ikakva mogućnost opasnosti za javno zdravlje ili zdravlje životinja.

⁽¹⁾ SL L 253, 11.10.1993., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1427/97 (SL L 196, 24.7.1997., str. 31.).

2. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

3. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, može proširiti odredbe ovog članka na željeznički pretovar.

Članak 10.

1. Na zahtjev države članice, koji je popraćen potrebnim informacijama koje podupiru zahtjev, ili djelujući na vlastitu inicijativu, Komisija može, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29., odrediti da fizički pregledi budu rjeđi, pod određenim uvjetima, a posebno u svjetlu rezultata prethodnih pregleda, na proizvodima za koje su uvjeti za uvoz usklađeni, tj. proizvodima koji zadovoljavaju sljedeća tri uvjeta:

(a) da potječu iz trećih zemalja ili područja trećih zemalja koje nude zadovoljavajuća zdravstvena jamstva u odnosu na preglede u mjestu podrijetla proizvoda koji su namijenjeni za uvoz u jedno od državnih područja Zajednice navedenih u Prilogu I;

(b) u mjeri u kojoj je potrebno prema zakonodavstvu Zajednice, da potječu iz objekata s popisa koji je sastavljen u skladu s pravilima Zajednice ili, u slučaju objekata koji su odobreni u skladu s Odlukom Vijeća 95/408/EZ od 22. lipnja 1995., o uvjetima za sastavljanje, u prijelaznom razdoblju, privremenih popisa objekata u trećim zemljama iz kojih je država članicama odobren uvoz određenih proizvoda životinjskog podrijetla, proizvoda ribarstva ili živih mekušaca ⁽¹⁾, iz objekta koji je podvrgnut bilo inspekciji Zajednice bilo nacionalnoj inspekciji;

(c) da su za dotične proizvode izdani uvozni certifikati.

2. Prije upućivanja prijedloga za odobrenje takvih odstupanja za proizvode iz određene treće zemlje, Komisija podnosi izvješće Stalnom veterinarskom odboru o toj trećoj zemlji vodeći pritom računa o sljedećem:

(a) jamstvima koje dotična treća zemlja pruža za sav ili dio svog državnog područja s obzirom na ispunjavanje zahtjeva Zajednice, uključujući one za preglede rezidua;

(b) zdravstvenoj situaciji životinja u dotičnoj trećoj zemlji;

(c) informacijama o općoj zdravstvenoj situaciji u zemlji;

(d) prirodi mjera koje treća zemlja primjenjuje za nadzor i suzbijanje bolesti;

(e) strukturama, vještinama, neovisnosti i kvalifikacijama veterinarske službe ili drugih nadležnih službi;

(f) ispunjavanju minimalnih standarda utvrđenih pravom Zajednice u pogledu proizvodne higijene;

(g) vrsti jednog ili više proizvoda i njegovom/njihovom potencijalnom riziku po zdravlje;

(h) pravilima o odobrenju određenih tvari i ispunjavanju zahtjeva određenih u Direktivi Vijeća 96/22/EZ od 29. travnja 1996., o zabrani uporabe određenih tvari s hormonskim i tirostatskim djelovanjem i beta-agonista u uzgoju domaćih životinja ⁽²⁾ te u Direktivi 96/23/EZ;

(i) rezultatu posjeta inspekcije Zajednice ili nacionalne inspekcije;

(j) rezultatu provedenih uvoznih pregleda;

(k) analizi uključenog rizika zbog prirode proizvoda koji se uvoze, njihove prezentacije ili korištenog načina prijevoza.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., smanjenje učestalosti pregleda može se također dogovoriti na temelju sporazuma o veterinarskoj istovrijednosti sklopljenog između Zajednice i treće zemlje na uzajamnoj osnovi.

Takva smanjenja moraju se usvojiti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 11.

1. Država članica odobrava, u ime svih država članica kroz koje bi se trebao odvijati provoz, provoz pošiljki iz jedne treće zemlje u drugu treću zemlju jedino ako:

(a) takve pošiljke dolaze iz treće zemlje čijim proizvodima nije zabranjen ulazak na državna područja navedena u Prilogu I., a namijenjene su za drugu treću zemlju. Nadležno tijelo može odustati od tog zahtjeva da se pretovari pošiljki provode u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (a) iz jednog zrakoplova u drugi ili iz jednog plovila u drugo unutar carinskog područja iste luke ili zračne luke, s ciljem ponovne otpreme bez daljnjeg zaustavljanja u državnim područjima navedenim u Prilogu I., prema općim kriterijima koji se utvrđuju u skladu sa stavkom 4.;

⁽¹⁾ SL L 243, 11.10.1995., str. 17. Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom 97/34/EZ (SL L 13, 16.1.1997., str. 33.).

⁽²⁾ SL L 125, 23.5.1996., str. 3.

(b) je takav provoz prethodno odobrio službeni veterinar granične inspekcijske postaje države članice gdje je pošiljka prvo unesena na jedno od državnih područja navedenih u Prilogu I.;

(c) se osoba odgovorna za pošiljku unaprijed obveže da će preuzeti pošiljku natrag ako su dotični proizvodi odbijeni i zbrinuti je u skladu s člankom 17.

2. Odobrenje iz stavka 1. podliježe ispunjavanju slijedećih uvjeta:

(a) pošiljke prijavljene za provoz u graničnoj inspekcijskoj postaji moraju biti popraćene dokumentima iz članka 7. stavka 1. i, prema potrebi, s ovjerenim prijevodima takvih dokumenata;

(b) pošiljka proizvoda mora se prijaviti navedenoj graničnoj inspekcijskoj postaji kako bi bila podvrgnuta dokumentacijskom i identifikacijskom pregledu.

Veterinarsko tijelo nadležno za morski i zračni prijevoz može odobriti odstupanje od dokumentacijskog i identifikacijskog pregleda kada pošiljka:

— nije istovarena. U ovom slučaju, i ne dovodeći u pitanje članak 20., dokumentacijski pregled ograničava se na pregled brodskog manifesta,

— je pretovarena kako je opisano u članku 9. stavku 1. točki (a) iz jednog zrakoplova u drugi ili iz jednog plovila u drugi unutar carinskog područja iste luke ili zračne luke.

U iznimnim slučajevima koji mogu predstavljati rizik po javno zdravlje ili zdravlje životinja ili kada se sumnja na nepravilnosti, moraju se provesti dodatni fizički pregledi;

(c) u slučaju da se kroz državna područja navedena u Prilogu I. prolazi cestovnim putem, željeznicom ili vodenim putem, takva pošiljka:

— šalje se pod carinskim nadzorom, u skladu s postupkom T1 utvrđenim u Uredbi (EEZ) br. 2913/92 do mjesta izlaska iz Zajednice, zajedno s dokumentom koji je potreban u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i certifikatom iz članka 5. stavka 1. koji potvrđuje graničnu inspekcijsku postaju preko koje će pošiljka napustiti Zajednicu,

— prevozi, se bez istovara ili podjele proizvoda nakon napuštanja granične inspekcijske postaje na mjestu dolaska, u vozilima ili kontejnerima koje su nadležna tijela zapečatila. Tijekom prijevoza nije dozvoljeno nikakvo manipuliranje,

— napušta Zajednicu preko granične inspekcijske postaje u roku od najviše 30 dana od odlaska iz granične

inspekcijske postaje na mjestu ulaska, osim u slučaju kada je odobreno opće izuzeće u skladu s postupkom utvrđenim u stavku 4. kako bi se uzeli u obzir valjano obrazloženi slučajevi zemljopisne udaljenosti;

(d) službeni veterinar koji odobri prijevoz obavješćuje službenog veterinara granične inspekcijske postaje na mjestu izlaska putem mreže ANIMO;

(e) službeni veterinar granične inspekcijske postaje na mjestu izlaska izjavljuje u certifikatu iz članka 5. stavka 1. da su dotične pošiljke napustile Zajednicu, te faksom ili na koji drugi način šalje presliku dokumenta graničnoj inspekcijskoj postaji na mjestu ulaska.

Ako službeni veterinar granične inspekcijske postaje na mjestu ulaska nije bio obaviješten o izlasku proizvoda iz Zajednice u roku koji je utvrđen u stavku 2. točki (c) trećoj alineji, on upućuje predmet nadležnom carinskom tijelu, koje prema potrebi dalje istražuje kako bi utvrdilo stvarno odredište proizvoda.

3. Svi nastali izdaci sukladno ovom članku, padaju na teret osobe odgovorne za pošiljku ili njezinog predstavnika, bez obeštećenja od strane države članice, u skladu s načelima koji proizlaze iz članka 1. Direktive 85/73/EEZ.

4. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno za razmjenu informacija između graničnih inspekcijskih postaja na mjestima ulaska i izlaska, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 12.

1. Pošiljke koje dolaze iz treće zemlje, a namijenjene su slobodnoj zoni, slobodnom skladištu ili carinskom skladištu, nadležno tijelo može, u skladu s Uredbom (EEZ) br. 2913/92, prihvatiti samo ako je osoba odgovorna za pošiljku unaprijed naznačila da su dotični proizvodi u konačnici namijenjeni za puštanje u slobodan promet na jednom od državnih područja navedenih u Prilogu I., ili ako je navedena neka druga krajnja uporaba, i ako proizvodi zadovoljavaju ili ne uvjete za uvoz.

U nedostatku jasne oznake njihove krajnje uporabe, proizvodi se smatraju namijenjenima za puštanje u slobodan promet na jednom od državnih područja navedenih u Prilogu I.

2. Takve pošiljke podvrgavaju se u graničnoj inspekcijskoj postaji na mjestu uvoza dokumentacijskom, identifikacijskom i fizičkom pregledu, da bi se utvrdilo zadovoljavaju li proizvodi spomenute uvjete za uvoz.

Fizički pregled, međutim, nije potreban – osim u slučaju sumnje na rizik po zdravlje životinja ili javno zdravlje – pokaže li se iz dokumentacijskog pregleda da proizvodi ne udovoljavaju zahtjevima Zajednice.

Takve pošiljke trebaju biti popraćene dokumentima iz članka 7. stavka 1. Prema potrebi, prilažu se ovjereni prijevodi takvih dokumenata.

3. Ako se, nakon pregleda iz stavka 2., utvrdi da su zahtjevi Zajednice ispunjeni, službeni veterinar granične inspeksijske postaje izdaje certifikat iz članka 5. stavka 1. zajedno sa carinskim dokumentima. Nadležna veterinarska i carinska tijela te granične inspeksijske postaje odobravaju ulazak do skladišta u slobodnoj zoni, do slobodnog skladišta ili carinskog skladišta. Takvi se proizvodi, prema veterinarskom mišljenju, proglašavaju spremnim za daljnji slobodan promet.

4. Ako se, nakon pregleda iz stavka 2., utvrdi da dotični proizvodi ne udovoljavaju zahtjevima Zajednice, službeni veterinar granične inspeksijske postaje izdaje certifikat iz članka 5. stavka 1. zajedno sa službenim carinskim dokumentima. Carinska i veterinarska tijela granične inspeksijske postaje mogu u takvim slučajevima odobriti ulaz do skladišta u slobodnoj zoni, do slobodnog skladišta ili do carinskog skladišta samo ako su, ne dovodeći u pitanje članak 16., ispunjeni sljedeći zahtjevi:

(a) proizvodi ne smiju dolaziti iz treće zemlje na koju se primjenjuje zabrana kako je utvrđeno u članku 11. stavku 1. točki (a), prvoj rečenici;

(b) skladišta u slobodnim zonama i slobodna skladišta ili carinska skladišta moraju biti odobrena od strane nadležnog tijela za skladištenje takvih proizvoda. Da bi bila odobrena, moraju ispuniti sljedeće zahtjeve:

— moraju se sastojati od jednog zatvorenog prostora, a mjesta ulaza i izlaza moraju biti pod stalnim nadzorom uprave skladišta. Ako je skladište smješteno u slobodnoj zoni, čitava zona mora biti zatvorena i stavljena pod stalni carinski nadzor,

— moraju ispunjavati uvjete za odobrenje koji su utvrđeni u zakonodavstvu Zajednice u odnosu na skladišta za skladištenje dotičnih proizvoda, ili, u slučaju da nema takvog zakonodavstva Zajednice, u nacionalnom zakonodavstvu,

— moraju imati uređeno dnevno vođenje evidencija svih pošiljki koje ulaze ili izlaze iz skladišta, s pojedinostima o prirodi i količini proizvoda po pošiljci te imenu i adresi primatelja. Navedene se evidencije moraju čuvati najmanje tri godine,

— moraju imati spremište i/ili rashladni prostor koji omogućuje odvojeno skladištenje proizvoda koji ne udovoljavaju veterinarskom zakonodavstvu.

Nadležno tijelo može, međutim, u slučaju postojećih skladišta, odobriti odvojeno skladištenje takvih proizvoda u istom prostoru kada se proizvodi koji ne udovoljavaju standardima Zajednice skladište u ograđenim prostorima pod ključem,

— moraju imati raspoložive prostorije rezervirane za osoblje koje provodi veterinarske preglede.

Ako pregledi iz stavka 2. pokažu da je osoba odgovorna za pošiljku dala lažnu izjavu sukladno stavku 1., takva osoba je obvezna ukloniti robu u skladu s člankom 17.

5. Nadležna tijela poduzimaju sve potrebne mjere:

— kako bi se osiguralo održavanje uvjeta za odobrenje skladišta,

— kako bi se spriječilo skladištenje proizvoda koji ne udovoljavaju veterinarskim zahtjevima Zajednice u istim prostorijama ili ograđenim prostorima u kojima se skladište proizvodi koji udovoljavaju uvjetima,

— kako bi se osigurala učinkovit pregled na ulazima i izlazima iz skladišta te kako bi se, tijekom vremena kada je skladište otvoreno, osigurao nadzor veterinarskog tijela. Osobito moraju osigurati da proizvodi koji ne udovoljavaju zahtjevima Zajednice ne napuste prostorije ili jedinice u kojima su uskladišteni bez suglasnosti nadležnog tijela,

— kako bi se proveli svi pregledi potrebni kako bi se izbjegla bila kakva izmjena, zamjena proizvoda uskladištenih u skladištu, ili bilo kakva druga promjena pakiranja, pripreme za tržište ili obrade.

6. Država članica može, zbog očuvanja zdravlja životinja ili javnog zdravlja, odbiti ulazak do carinskog skladišta, slobodnog skladišta ili slobodne zone proizvodima koji ne ispunjavaju uvjete utvrđene u zakonodavstvu Zajednice.

7. Pošiljke ne smiju ući u slobodnu zonu, slobodno skladište ili carinsko skladište osim ako nisu zaštićene carinskim plom-bama.

8. Pošiljke iz stavka 4. mogu napustiti slobodnu zonu, slobodno skladište ili carinsko skladište jedino da bi bile otpremljene u treću zemlju ili u skladište kako je navedeno u članku 13. ili da bi bile uništene, pod uvjetom:

— da se otpremanje u treću zemlju provodi u skladu sa zahtjevima članka 11. stavka 1. točke (c) i članka 11. stavka 2. točaka (a), (c), (d) i (e),

— da se premještaj do skladišta kako je navedeno u članku 13. obavi u skladu s obrascem T1 carinske kontrole, s imenom i mjestom skladišta koje je navedeno u pratećem certifikatu predviđenom u tom članku,

— da se prijevoz do mjesta uništenja obavi nakon što su dotični proizvodi denaturirani.

Dotične pošiljke se nakon toga prosljeđuju pod takvim uvjetima kako bi se osiguralo da se prijevoz provodi, bez istovarivanja robe, pod nadzorom nadležnih tijela u nepropusnim vozilima ili kontejnerima koje su zapečatila nadležna tijela.

Takve pošiljke se ne smiju prenositi između skladišta navedenih u ovom članku.

9. Svi nastali izdaci sukladno ovom članku, uključujući troškove inspekcije i pregleda koji su pri tome potrebni, padaju na teret osobe odgovorne za pošiljku ili njezinog predstavnika, bez oštećenja od strane države članice, u skladu s načelima koji proizlaze iz članka 1. Direktive 85/73/EEZ.

10. Države članice dostavljaju Komisiji popis:

(a) slobodnih zona, slobodnih skladišta i carinskih skladišta kako se navodi u stavku 4.;

(b) gospodarskih subjekata kako se navodi u članku 13.

Komisija osigurava objavljivanje popisa iz točke (a) u *Službenom listu Europskih zajednica* te prosljeđuje popis subjekata iz točke (b) drugim državama članicama.

11. U slučaju nepoštivanja uvjeta određenih u stavcima od 1. do 10. u onoj mjeri u kojoj se ti uvjeti primjenjuju na skladište, nadležno tijelo suspendira ili povlači svoje odobrenje iz stavka 4. točke (b). Ona obavještava Komisiju i druge države članice o bilo kojem takvom povlačenju.

Kada se utvrde nepravilnosti, bilo namjerne ili prouzročene krajnjom nepažnjom, kazne utvrđene u nacionalnom pravu dotične države članice primjenjuju se na osobu odgovornu za prijevoz pošiljke nakon što je napustila skladište.

12. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno postupci provjere koje treba provesti pri dolasku i odlasku pošiljaka u i iz takvih zona ili takvih skladišta, prijevozu pošiljki između takvih zona ili takvih skladišta, obliku skladištenja proizvoda i odobrenom postupanju, donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 13.

1. Subjekti koji izravno opskrbljuju prijevozna sredstva u međunarodnom pomorskom prometu proizvodima iz članka 12. stavka 4. namijenjenima potrošnji od strane osoblja i putnika moraju, osim udovoljavanja zahtjevima iz članka 12. stavka 1. 2. 4 točke (a) te druge, treće i četvrte alineje iz stavka 4. točke (b), stavaka 5., 6., 7. i 9.:

(a) biti unaprijed ovlašteni od strane nadležnog tijela kao subjekti;

(b) imati zalihe proizvoda koji se ne mogu obraditi osim ako sirovina udovoljava zahtjevima Zajednice;

(c) posjedovati zatvoreni prostor čiji su ulazi i izlazi pod stalnim nadzorom odgovorne osobe. Kada je skladište smješteno u slobodnoj zoni, primjenjuju se zahtjevi članka 12. stavka 4. točke (b), prve alineje, druge rečenice;

(d) obvezati se da neće staviti u promet proizvode iz članka 12. stavka 4. na neko od državnih područja navedenih u Prilogu I.;

(e) obavijestiti nadležno tijelo što je prije moguće o dolasku proizvoda u skladište kako je navedeno u točki (c).

2. Subjekti iz stavka 1. moraju:

(a) provoditi isporuke izravno na palubu morskog prijevoznog sredstva ili do posebno odobrenog skladišta u luci odredišta, pod uvjetom da će se poduzeti mjere kako bi se osiguralo da dotični proizvodi neće ni pod kojim okolnostima napustiti lučku zonu prema drugom odredištu. Prijevoz proizvoda iz skladišta podrijetla do luke odredišta mora se provesti pod carinskim nadzorom u skladu s postupkom T1 kako je utvrđeno u Uredbi (EEZ) br. 2913/92 i biti popraćen veterinarskim certifikatom koji je sastavljen u skladu s postupkom u stavku 6.;

(b) unaprijed obavijestiti nadležno tijelo lučke zone države članice iz koje se proizvodi isporučuju i nadležnog tijela luke države članice odredišta o datumu otpreme proizvoda zajedno s podacima o njihovom odredištu;

(c) pružiti služeni dokaz da su proizvodi stigli na svoje krajnje odredište;

(d) čuvati evidencije ulazaka i otprema barem tri godine. Evidencije moraju omogućiti provjeru koja se obavlja na dijelovima pošiljaka koji ostaju u skladištu.

3. Subjekti osiguravaju da ne opskrbljuju plovila proizvodima koji ne udovoljavaju zahtjevima Zajednice osim kada opskrbljuju putnike i posadu izvan obalnih područja državnih područja navedenih u Prilogu I., kako je definirano nacionalnim propisima.

4. Nadležno tijelo lučke zone države članice iz koje se proizvodi isporučuju obavješćuje nadležno tijelo lučke zone države

članice odredišta, ne kasnije od vremena otpreme proizvoda, o mjestu odredišta proizvoda putem mreže ANIMO.

5. U slučaju nepoštivanja uvjeta ovog članka, nadležno tijelo mora povući odobrenje iz stavka 1. točke (a). O takvom povlačenju obavješćuje Komisiju i druge države članice.

6. Detaljna pravila za primjenu ovog članka, a posebno postupci pregleda koje treba provesti prilikom odlaska i tijekom prijevoza i isporuke proizvoda koji se isporučuju izravno na palubu pomorskog prijevoznog sredstva, uključujući dokaz da su takvi proizvodi stigli na svoje pravo odredište, donosi se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 14.

1. Proizvodi za koje je carinski dopušteno postupanje ili uporaba u smislu Uredbe (EEZ) br. 2913/92 različito od onog kako je predviđeno u člancima 7. i 12. stavku 3. ove Direktive, podvrgavaju se, osim ako nisu uništeni ili vraćeni, identifikacijskom i fizičkom pregledu kako bi se utvrdilo udovoljavaju li uvjetima za uvoz.

2. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se, prema potrebi, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 15.

1. Država članica odobrava ponovni uvoz pošiljke proizvoda koji potječu iz Zajednice, a koju je treća zemlja odbila, ako:

(a) su proizvodima priloženi:

i. ili izvorni certifikat ili njegova preslika ovjerena od strane nadležnog tijela koje je izdalo certifikat koji prati proizvode, zajedno s podacima o razlozima odbijanja i jamstvom da su uvjeti kojima se uređuje skladištenje i prijevoz proizvoda bili poštovani, i u kojim se navodi da dotični proizvodi nisu bili podvrgnuti nikakvoj manipulaciji;

ii. u slučaju zapečaćenih kontejnera, certifikatom prijevoznika u kojem se navodi da se sadržajem nije manipuliralo niti se istovarivao;

(b) dotični proizvodi se podvrgnu dokumentacijskom i identifikacijskom pregledu i, u slučajevima predviđenim u članku 20., fizičkom pregledu;

(c) ako se pošiljka izravno vraća, pod uvjetima predviđenim u članku 8. stavku 4. objektu podrijetla u državi članici u kojoj je certifikat izdan i, ako je uključen provoz preko druge države članice, da ju je prethodno odobrio službeni veterinar granične inspeksijske postaje države članice u koju je pošiljka prvo došla na jednom od državnih područja Zajednice navedenih u Prilogu I., u ime svih država članica kroz koje pošiljka prolazi.

2. Država članica se ne može suprotstaviti ponovnom unošenju pošiljke proizvoda koji potječu iz Zajednice, a koje je odbila treća zemlja ako je nadležno tijelo koje je izdalo izvorni certifikat pristalo uzeti pošiljku natrag i ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2.

3. U okolnostima predviđenim u stavcima 1. i 2. dotični proizvodi se proslijeđuju pod takvim uvjetima kako bi se osiguralo da se prijevoz sve do objekta podrijetla provede u skladu s postupkom utvrđenim u članku 8. stavku 4. u nepropusnom prijevoznom sredstvu, koje je obilježilo i zapečatilo nadležno tijelo tako da se plombe slome kad god se kontejner otvori.

4. Službeni veterinar koji odobrava transport obavješćuje nadležno tijelo mjesta odredišta putem mreže ANIMO.

5. Svi nastali izdaci sukladno ovom članku, uključujući troškove inspekcije i pregleda koji su pri tome potrebni, padaju na teret osobe odgovorne za pošiljku ili njezinog predstavnika, bez obeštećenja od strane države članice, u skladu s načelima koja proizlaze iz članka 1. Direktive 85/73/EEZ.

6. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 16.

1. Ovo poglavlje se ne primjenjuje na proizvode koji:

(a) čine dio osobne prtljage putnika i namijenjeni su za njihovu osobnu potrošnju, u onoj mjeri u kojoj količina ne prelazi količinu koja se utvrđuje u skladu sa stavkom 3. te pod uvjetom da proizvodi potječu iz države članice ili iz treće zemlje ili dijela treće zemlje koja se nalazi na popisu donesenom u skladu s pravilima Zajednice, i iz kojih uvoz nije zabranjen;

(b) se šalju kao male pošiljke privatnim osobama, pod uvjetom da proizvodi nisu uvezeni u trgovačke svrhe, u onoj mjeri u kojoj poslana količina ne prelazi određeni iznos koji

se utvrđuje u skladu sa stavkom 3. i pod uvjetom da ti proizvodi potječu iz treće zemlje ili dijela treće zemlje koja se nalazi na popisu sastavljenom u skladu s pravilima Zajednice, i iz kojih uvoz nije zabranjen;

- (c) se nalaze na međunarodnim prijevoznim sredstvima, a namijenjeni su potrošnji od strane posade i putnika, pod uvjetom da se ne unose na jedno od državnih područja iz Priloga I.

Ako se takvi proizvodi ili njihovi kuhinjski otpad istovaruju, isti se moraju uništiti. Nije, međutim, potrebno uništiti proizvode kada se izravno prenose iz jednog međunarodnog prijevoznog sredstva u drugo, u istoj luci i pod carinskim nadzorom;

- (d) su, kada se radi o količinama koje ne prelaze određeni iznos koji se utvrđuje u skladu sa stavkom 3., podvrgnuti toplinskoj obradi u hermetički zatvorenom spremniku na F_0 vrijednosti od 3,00 ili više, i:

i. čine dio osobne prtljage putnika, a namijenjeni su za njihovu osobnu potrošnju;

ii. šalju se kao male pošiljke privatnim osobama, pod uvjetom da ti proizvodi nisu uvezeni u trgovačke svrhe;

- (e) se šalju kao trgovački uzorci ili su namijenjeni za izložbe pod uvjetom da nisu namijenjeni za stavljanje na tržište te da ih je nadležno tijelo unaprijed odobrilo za tu namjenu;

- (f) su namijenjeni za posebna istraživanja ili analize u onoj mjeri u kojoj je moguće odrediti iz službene inspekcije da navedeni proizvodi nisu isporučeni za prehranu ljudi i da će se, kada izložba završi ili kada su posebna istraživanja ili analize provedeni, ti proizvodi, uz izuzetak količina koje su upotrijebljene za analize, uništiti ili vratiti pod određenim uvjetima koje utvrđuje nadležno tijelo.

U slučaju iz točke (e) i u ovom slučaju, država članica određišta osigurava da se dotični proizvodi ne mogu koristiti u svrhe drukčije od onih radi kojih su uvezeni na njezino državno područje.

2. Stavak 1. ne utječe na pravila koja se primjenjuju na svježe meso i proizvode na temelju mesa u skladu s člankom 1. stavkom 2. Direktive Vijeća 72/462/EEZ od 12. prosinca 1972., o zdravlju i problemima veterinarske inspekcije pri uvozu govedih, ovčjih, kozjih i svinjskih životinjskih vrsta, svježeg mesa i mesnih prerađevina iz trećih zemalja⁽¹⁾.

3. Komisija određuje provedbena pravila, a posebno ograničenja težine za različite proizvode koji bi mogli biti obuhvaćeni odstupanjima iz stavka 1. u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 17.

1. Pošiljke koje se unose na jedno od državnih područja Zajednice, a da nisu bile dostavljene za veterinarske preglede u skladu sa zahtjevima iz članaka 3. i 4. biti će zaplijenjene i nadležno tijelo odlučuje hoće li ih uništiti u skladu sa stavkom 2. točkom (b) ili vratiti u skladu sa stavkom 2. točkom (a).

2. Kada pregledi iz ove Direktive pokažu nadležnom tijelu da proizvod ne udovoljava uvjetima za uvoz, ili kada takvi pregledi otkriju nepravilnost, nadležno tijelo, uz konzultacije s osobom odgovornom za pošiljku ili njezinim predstavnikom, odlučuje:

- (a) ili vratiti proizvod izvan državnih područja navedenih u Prilogu I. iz iste granične inspekcijske postaje u određite o kojem se dogovori s osobom odgovornom za pošiljku, koristeći isto prijevozno sredstvo, u roku od najviše 60 dana, kada to ne isključuju rezultati veterinarske inspekcije i zdravstveni zahtjevi.

U tom slučaju, službeni veterinar granične inspekcijske postaje mora:

— pokrenuti postupak obavješćivanja koji je predviđen u članku 1. stavku 1. prvoj alineji Odluke 92/438/EEZ,

— prema mjerama koje određuje Komisija u skladu s postupkom iz stavka 7., poništiti veterinarske certifikate ili dokumente koji prate odbijene proizvode tako da neće biti moguće ponovno uvesti odbijene proizvode preko druge granične inspekcijske postaje;

- (b) ili, ako je vraćanje nemoguće, ili je rok od 60 dana iz točke (a) prošao, ili osoba koja je odgovorna za pošiljku odmah daje svoj pristanak, uništiti proizvode u objektu predviđenom za tu svrhu koji je najbliži graničnoj inspekcijskoj postaji u skladu s Direktivom Vijeća 90/667/EEZ od 27. studenoga 1990. o utvrđivanju veterinarskih pravila za zbrinjavanje i obradu životinjskog otpada, za njegovo stavljanje na tržište i za sprečavanje pojave patogenih tvari u stočnoj hrani životinjskog ili ribljeg podrijetla⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL L 302, 31.12.1972., str. 28. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 96/91/EZ (SL L 13, 16.1.1997., str. 27.).

⁽²⁾ SL L 363, 27.12.1990., str. 51. Direktiva kako je zadnje izmijenjena 1994. Aktom o pristupanju.

Do vraćanja proizvoda iz ove točke ili potvrde razloga za odbijanje, nadležna tijela skladište predmetne proizvode pod nadzorom nadležnog tijela na trošak osobe koja je odgovorna za pošiljku.

3. Odredbe članka 23. i 24. primjenjuju se kada pregledi iz stavaka 1. i 2. otkriju da su počinjena ozbiljna kršenja ili učestala kršenja veterinarskog zakonodavstva Zajednice.

4. Stavak 2. ne primjenjuje se kada nadležno tijelo daje odobrenje za dozvolu uporabe proizvoda u skladu s Direktivom 90/667/EEZ, pod uvjetom da nema rizika po javno zdravlje ili zdravlje životinja.

5. Osoba odgovorna za pošiljku ili njezin predstavnik odgovara za troškove nastale u procesu vraćanja ili uništenja pošiljke ili uporabe proizvoda za ostale namjene.

Nadalje, kada se otkrije da je nepravilnost rezultat ozbiljnog nemara ili namjernog kršenja, država članica mora nametnuti kazne predviđene u njezinom nacionalnom zakonodavstvu osobi odgovornoj za pošiljku.

6. Primjenjuju se odredbe Odluke 92/438/EEZ.

7. Detaljna pravila za primjenu stavaka od 1. do 3., a posebno standardizacija kriterija procjene kod donošenja odluke o odbijanju, zapljeni ili uništenju, donosi se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 18.

Temeljem planova iz drugog stavka, Komisija donosi, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29., pravila koja se primjenjuju na uvoz u određene dijelove državnih područja navedenih u Prilogu I., kako bi se uzelo u obzir prirodna ograničenja specifična za ta državna područja, posebno njihovu udaljenost od kontinentalnog dijela područja Zajednice.

U tu svrhu Francuska Republika i Helenska Republika podnose Komisiji plan kojim se određuje, u određenom slučaju Francuskih prekomorskih departmana i određenih otoka ili grupa otoka, prirodu pregleda koje treba provesti pri uvozu proizvoda podrijetlom iz trećih zemalja u ove regije, uzimajući u obzir prirodna zemljopisna ograničenja specifična za ta državna područja.

Ovim se planovima određuju pregledi koji se provode kako bi se spriječilo da se proizvodi uneseni u ta državna područja otpremaju dalje pod bilo kojim okolnostima u druge dijelove područja Zajednice, osim ako navedena državna područja udovoljavaju zahtjevima veterinarskog zakonodavstva Zajednice.

Članak 19.

1. Komisija sastavlja, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29., popis biljnih proizvoda koji, posebno s obzirom na njihovo daljnje odredište, mogu uzrokovati rizik od širenja infektivnih ili zaraznih bolesti životinja pa ih iz tog razloga treba podvrgnuti veterinarskim pregledima utvrđenih ovom Direktivom, a posebno onim predviđenim u članku 4., kako bi se provjerilo podrijetlo i planirano odredište takvih biljnih proizvoda.

U skladu s istim postupkom usvaja se sljedeće:

— uvjeti zdravlja životinja koje treće zemlje moraju poštovati i jamstva koja moraju pružati, a posebno prirodu svake obrade koja je potrebna u svjetlu njihove situacije zdravlja životinja,

— popis trećih zemalja koje, u svjetlu jamstava, mogu biti ovlaštene za izvoz u Zajednicu biljnih proizvoda iz prvog stavka,

— bilo koje specifične inspekcijske postupke, a posebno u pogledu uzorkovanja, koji se mogu primijeniti na ove proizvode, posebno u slučaju uvoza proizvoda u rasutom stanju.

2. Svježi proizvodi ribarstva koji se odmah istovaruju iz ribarskog plovila koje plovi pod zastavom treće zemlje podvrgavaju se, u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1093/94 od 6. svibnja 1994. o utvrđivanju uvjeta pod kojima ribarska plovila trećih zemalja smiju izravno istovariti i prodavati svoj ulov u lukama Zajednice⁽¹⁾, i prije nego što se mogu uvesti u bilo koje od državnih područja navedenih u Prilogu I., veterinarskim pregledima utvrđenim u odnosu na ribu koja je odmah istovarena iz ribarskog plovila koje plovi pod zastavom države članice.

Međutim, odstupajući od članka 3. stavka 2., država članica se može, prema postupku predviđenom u članku 29., ovlastiti za provedbu pregleda utvrđenih u ovoj Direktivi u slučaju zamrznute ili duboko zamrznute tune koja je istovarena izravno, neodrezane glave i neočišćene utrobe s plovila koje pripada zajedničkom poduzeću registriranom u skladu s relevantnim odredbama Zajednice, pod uvjetom da:

— takve preglede provodi nadležno tijelo najbliže granične inspekcijske postaje u industriji odredišta koja je odobrena za prerađu tih proizvoda,

⁽¹⁾ SL L 121, 12.5.1994., str. 3.

— je prerađivačka industrija smještena ne dalje od 75 km od granične inspekcijske postaje,

— se proizvodi premještaju pod carinskim nadzorom, u skladu s postupkom utvrđenim u prvoj alineji članka 8. stavka 4., od točke istovara do industrije odredišta.

3. U skladu s postupkom utvrđenim u članku 29., mogu se odobriti odstupanja od odredbi članka 6. stavka 1. točke (b) i, u pogledu osoblja koje je odgovorno za provođenje pregleda i izdavanje certifikata, od odredbi članka 4. stavka 1. i članka 5 stavka 1. za granične inspekcijske postaje kojima se dostavlja riba u skladu s Direktivom Vijeća 91/493/EEZ od 22. srpnja 1991., o utvrđivanju zdravstvenih uvjeta za proizvodnju i stavljanje proizvoda ribarstva na tržište ⁽¹⁾.

Članak 20.

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe ovog Poglavlja, službeni veterinar ili nadležno tijelo provode, kada se sumnja da veterinarsko zakonodavstvo nije poštovano ili kada postoji sumnja u pogledu:

(a) identiteta ili stvarnog odredišta proizvoda;

(b) da li proizvod odgovara jamstvima utvrđenim u zakonodavstvu za tu vrstu proizvoda;

(c) poštovanja jamstava koja se odnose na zdravlje životinja i javno zdravlje kako je utvrđeno u zakonodavstvu Zajednice;

sve veterinarske preglede koje veterinar ili nadležno tijelo smatraju primjerenim kako bi potvrdili ili otklonili sumnju.

Pregledani proizvodi moraju ostati pod nadzorom nadležnog tijela dok se ne dobiju rezultati pregleda.

Ako se sumnje potvrde, moraju se pojačati pregledi proizvoda istog podrijetla u skladu s člankom 17. stavkom 3.

2. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 21.

1. Republika Austrija ima razdoblje od tri godine od dana stupanja na snagu Ugovora o pristupanju za uvođenje sustava provjere koji je predviđen u ovom poglavlju. Tijekom tog prijelaznog razdoblja Austrija primjenjuje mjere koje će biti određene prije dana stupanja na snagu Ugovora o pristupanju, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29. Te mjere osiguravaju da se svi potrebni pregledi provode što je moguće bliže vanjskoj granici Zajednice.

2. Republika Finska ima razdoblje od dvije godine od dana stupanja na snagu Ugovora o pristupanju za uvođenje sustava provjere koji je predviđen u ovom poglavlju. Tijekom tog prijelaznog razdoblja Finska primjenjuje mjere koje će biti određene prije dana stupanja na snagu Ugovora o pristupanju, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29. Te mjere osiguravaju da se svi potrebni pregledi provode što je moguće bliže vanjskoj granici Zajednice.

3. Na zahtjev države članice, zahtjevi osme alineje Priloga II. mogu se, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29., ukinuti za granične prijelaze smještene na granici zemalja podnositeljica zahtjeva u razdoblju od dvije godine počevši od 1. srpnja 1999.

POGLAVLJE II.

ZAŠTITNE ODREDBE

Članak 22.

1. Ako se, na državnom području treće zemlje, bolest navedena u Direktivi Vijeća 82/894/EEZ od 21. prosinca 1982. o prijavi bolesti životinja unutar Zajednice ⁽²⁾, zoonoza, ili druga bolest ili koja druga pojava ili okolnost koja bi mogla predstavljati ozbiljnu prijetnju zdravlju životinja i javnom zdravlju pojavi ili proširi, ili ako to zahtjeva koji drugi ozbiljan razlog zdravlja životinja ili javnog zdravlja, a posebno u svjetlu nalaza svojih veterinarskih stručnjaka ili prilikom pregleda provedenih u graničnoj inspekcijskoj postaji, Komisija, djelujući na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice, donosi jednu od sljedećih mjera bez odlaganja, ovisno o ozbiljnosti situacije:

— obustavlja uvoz iz čitave ili dijela dotične treće zemlje, i prema potrebi iz treće zemlje provoza,

⁽¹⁾ SL L 268, 24.9.1991., str. 15. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 96/23/EZ (SL L 125, 23.5.1996., str. 10.).

⁽²⁾ SL L 378, 31.12.1982., str. 58. Direktiva kako je zadnje izmijenjena 1994. Aktom o pristupanju.

— određuje posebne uvjete za proizvode koji potječu iz čitave ili dijela dotične treće zemlje,

— sastavlja, na temelju stvarnih nalaza, zahtjeve za odgovarajuće preglede, koji mogu uključivati posebno traženje rizika po javno zdravlje ili zdravlje životinja te, ovisno o rezultatima tih pregleda, povećati učestalost fizičkih pregleda.

2. Ako bilo koji od pregleda predviđenih u ovoj Direktivi pokaže da neka pošiljka proizvoda vjerojatno predstavlja opasnost po zdravlje životinja ili zdravlje ljudi, nadležno veterinarsko tijelo odmah poduzima sljedeće mjere:

— plijeni i uništava predmetnu pošiljku,

— odmah obavješćuje ostale granične inspekcijske postaje i Komisiju o nalazima i o podrijetlu proizvoda, u skladu s Direktivom 92/438/EEZ.

3. U slučaju predviđenom u stavku 1., Komisija može poduzeti privremene zaštitne mjere u pogledu proizvoda koji su obuhvaćeni člancima 11., 12. i 13.

4. Predstavници Komisije mogu odmah posjetiti dotičnu treću zemlju.

5. Kada država članica službeno obavijesti Komisiju o potrebi poduzimanja zaštitnih mjera, a potonja nije primijenila odredbe stavaka od 1. do 3. ili nije obavijestila Stalni veterinarski odbor u skladu sa stavkom 6., država članica može poduzeti privremene zaštitne mjere za proizvode koji su u pitanju.

Kada država članica poduzme privremene zaštitne mjere u odnosu na neku treću zemlju ili objekt u trećoj zemlji u skladu s ovim stavkom, o tome obavješćuje druge države članice i Komisiju u Stalnom veterinarskom odboru.

U roku od 10 radnih dana Stalnom veterinarskom odboru upućuje se navedeno pitanje, sukladno uvjetima članka 28., s ciljem proširenja, izmjene ili stavljanja izvan snage mjera predviđenih u stavcima 1. i 3. Postupak predviđen u članku 28. može se također koristiti za donošenje potrebnih odluka, uključujući one koje se odnose na kretanje i provoz proizvoda unutar Zajednice.

6. Odluke za izmjene, stavljanje izvan snage ili proširenje mjera o kojima je odlučeno u skladu sa stavcima 1., 2., 3. i 5. donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 28.

7. Detaljna pravila za primjenu ovog poglavlja donose se, prema potrebi, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

POGLAVLJE III.

INSPEKCIJA I PREGLEDI

Članak 23.

1. Kad god ujednačena primjena zahtjeva iz ove Direktive to čini potrebnim, veterinarski stručnjaci iz Komisije mogu, zajedno s nadležnim tijelima:

(a) provjeriti poštuju li države članice navedene zahtjeve;

(b) izvršiti kontrolu na licu mjesta kako bi se osiguralo da se pregledi provode u skladu s ovom Direktivom.

2. Država članica na čijem se državnom području provodi inspekcija pruža veterinarskim stručnjacima iz Komisije svaku pomoć koja im je potrebna pri obavljanju njihovih zadaća.

Rezultat obavljenih pregleda mora se razmotriti s nadležnim tijelom dotične države članice prije nego se sastavi i proslijedi završno izvješće.

3. Kada Komisija smatra da rezultat pregleda to opravdava, razmatra situaciju unutar Stalnog veterinarskog odbora. On može donijeti potrebne odluke u skladu s postupkom utvrđenim u članku 28.

4. Komisija nadzire razvoj događaja; u svjetlu takvih razvoja i u skladu s postupkom utvrđenim u članku 28., ona može izmijeniti ili staviti izvan snage odluke iz stavka 5.

5. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se, prema potrebi, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 24.

1. Kada pregledi predviđeni ovom Direktivom daju razloge za uvjerenje da je veterinarsko zakonodavstvo Zajednice ozbiljno ili u više navrata povrijeđeno, nadležno tijelo poduzima sljedeće mjere s obzirom na proizvode koji su uključeni u takvu uporabu ili u podrijetlo takvih proizvoda:

— obavješćuje Komisiju o prirodi upotrijebljenih proizvoda i dotičnoj pošiljci; Komisija odmah obavješćuje sve granične inspekcijske postaje,

— države članice provode strože preglede svih pošiljki proizvoda istog podrijetla. Posebno, mora se zaplijeniti sljedećih 10 pošiljki istog podrijetla, te položiti depozit za troškove

inspekcije u graničnoj inspekcijskoj postaji radi fizičkog pregleda, uključujući uzorkovanje i laboratorijsko testiranje predviđeno u Prilogu III.

Kada takvi dodatni pregledi potvrde nepoštovanje zakonodavstva Zajednice, pošiljka zatečena u prekršaju ili njezin dio mora se zbrinuti u skladu s člankom 17. stavkom 2. točkama (a) i (b),

— Komisija se obavješćuje o rezultatu strožih pregleda i na temelju tih informacija poduzima sva potrebna ispitivanja kako bi se utvrdili razlozi i podrijetlo ustanovljenih povreda.

2. Kada pregledi otkriju da su prekoračene maksimalne količine rezidua, provode se pregledi navedeni u stavku 1., drugoj alineji.

3. Ako, u slučajevima koji uključuju treće zemlje koje su sklopile sporazume o istovrijednosti sa Zajednicom ili treće zemlje čije se pošiljke rjeđe provjeravaju, Komisija, nakon provođenja istražnih radnji nad nadležnim tijelima dotične treće zemlje, zaključi da ona nije ispunila svoje obveze i jamstva dana planovima iz članka 29. stavka 1. Direktive 96/23/EZ, ukidaju toj zemlji, prema proceduri utvrđenoj u članku 29. ove Direktive, povlasticu rjeđih pregleda za predmetne proizvode dok dotična treća zemlja ne ispravi nedostatke. Isti postupak koristi se za povlačenje suspenzije.

Prema potrebi, da bi se ponovo uspostavile pogodnosti koje pružaju navedeni sporazumi, izaslanstvo Zajednice, uključujući stručnjake iz država članica, posjećuje dotičnu zemlju o trošku te zemlje, kako bi provjerili da su takve mjere poduzete.

Članak 25.

1. U slučaju kada, na temelju pregleda provedenih na mjestu gdje se proizvodi stavljaju na tržište, nadležno tijelo države članice smatra da se u graničnoj inspekcijskoj postaji ili u carinskom skladištu, slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu iz članka 12. druge države članice ne postupa u skladu s ovom Direktivom, bez odlaganja se obraća nadležnom središnjem tijelu te države članice.

Potonja poduzima sve potrebne mjere i obavješćuje nadležno tijelo prve države članice o prirodi provedenih pregleda, donesenih odluka i razloga za takve odluke.

Ako nadležno tijelo prve države članice smatra da mjere nisu dostatne, ispituje, s nadležnim tijelom dotične države članice, moguće načine i sredstva za ispravljanje situacije, kada je to potrebno posjetom dotičnoj državi članici.

Kada pregledi iz prvog podstavka pokazuju učestalo nepoštivanje ove Direktive, nadležno tijelo države članice određišta obavješćuje o tome Komisiju i nadležna tijela drugih država članica.

Komisija može, na zahtjev nadležnog tijela države članice određišta ili na svoju vlastitu inicijativu, i uzimajući u obzir vrstu kršenja na koje se pritužba odnosi:

— poslati inspekcijski tim u dotičnu državu članicu zajedno s nadležnim nacionalnim tijelima,

— zatražiti od nadležnog tijela da intenzivira preglede koje se provode u dotičnoj graničnoj inspekcijskoj postaji, carinskom skladištu, slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

U očekivanju nalaza Komisije, dotična država članica mora, na zahtjev države članice određišta, pojačati preglede u dotičnoj graničnoj inspekcijskoj postaji, carinskom skladištu, slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Država članica određišta može, sa svoje strane, intenzivirati preglede nad proizvodima koji dolaze iz ovih izvora.

Na zahtjev jedne od dvije dotične države članice – kada inspekcija iz prve alineje petog podstavka potvrdi nepravilnosti – Komisija mora, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 28., poduzeti odgovarajuće mjere. Te mjere se moraju potvrditi ili preispitati što je prije moguće u skladu s istim postupkom.

2. Ova Direktiva ne utječe na prava žalbe koja su dostupna u skladu sa zakonima na snazi u državama članicama protiv odluka koje su donijela nadležna tijela.

O odlukama koje donesi nadležno tijelo i razlozima za takve odluke obavješćuje se osoba odgovorna za pošiljku na koju se te odluke odnose, ili njezinog predstavniku.

Ako dotična osoba odgovorna za pošiljku ili njezin predstavnik tako zatraže, navedene odluke i razlozi upućuju joj se u pisanom obliku, zajedno s podacima o pravima žalbe koji su joj dostupni prema zakonu na snazi u državi članici koja vrši preglede, kao i postupak i vremenska ograničenja koji se primjenjuju.

3. Detaljna pravila za primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 26.

1. Svaka država članica sastavlja program za razmjenu službenika koji su ovlašteni za provedbu pregleda proizvoda koji dolaze iz trećih zemalja.

2. Komisija i države članice koordiniraju programe iz stavka 1. unutar Stalnog veterinarskog odbora.

3. Države članice poduzimaju sve mjere potrebne za omogućavanje provedbe programa koji proizlaze iz koordiniranja navedenog u stavku 2.

4. Provedba programa preispituje se svake godine u Stalnom veterinarskom odboru na temelju izvještaja koje sastavljaju države članice.

5. Države članice uzimaju u obzir stečeno iskustvo kako bi poboljšale i razvijale programe razmjene.

6. Zajednica mora dati financijski doprinos za promicanje učinkovitog razvoja programa razmjene. Detaljna pravila za financijski doprinos Zajednice i procijenjeni iznos kojim će se teretiti proračun Zajednice propisani su u Direktivi Vijeća 90/424/EEZ od 26. lipnja 1990. o troškovima u području veterinarstva ⁽¹⁾.

7. Detaljna pravila za primjenu stavaka 1., 4. i 5. donose se kada je to potrebno, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 27.

Države članice osiguravaju da službeni veterinari koji su dodijeljeni graničnim inspekcijskim postajama sudjeluju u programima posebne izobrazbe navedenima u ovom članku.

Komisija, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29., sastavlja smjernice za takve programe.

Komisija, barem jednom godišnje, organizira seminare za one koji vode programe kako bi se osigurala njihova koordinacija.

Mjere predviđene u ovom članku financiraju se u skladu s glavom III. Odluke 90/424/EEZ.

POGLAVLJE IV.**OPĆE ODREDBE****Članak 28.**

Kod upućivanja na postupak predviđen u ovom članku, Stalni veterinarski odbor osnovan Odlukom Vijeća 68/361/EEZ ⁽²⁾ donosi odluke u skladu s pravilima utvrđenim u članku 17. Direktive 89/662/EEZ.

Članak 29.

Kod upućivanja na postupak utvrđen u ovom članku, Stalni veterinarski odbor donosi odluke u skladu s pravilima utvrđenim u članku 18. Direktive 89/662/EEZ.

Članak 30.

Prilozi II. i III. mogu se dopuniti u skladu s postupkom utvrđenim u članku 29.

Članak 31.

Ova Direktiva ne dovodi u pitanje obveze koje proizlaze iz carinskih pravila.

Članak 32.

Za provedbu ove Direktive, države članice mogu iskoristiti financijsku pomoć Zajednice predviđenu u članku 38. Odluke 90/424/EEZ.

Članak 33.

Direktiva 90/675/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od 30. lipnja 1999.

Akti koji su doneseni na temelju Direktive 90/675/EEZ moraju ostati na snazi dok se na temelju ove Direktive ne donesu odredbe koje ih trebaju zamijeniti.

Svaki akt donesen na temelju ove Direktive mora, ako je to potrebno, naznačiti datum od kojeg će njegove odredbe zamijeniti odgovarajuće odredbe u zakonu koji je donesen na temelju Direktive 90/675/EEZ.

Upućivanje na Direktivu stavljenju izvan snage tumači se kao upućivanje na ovu Direktivu i stavlja se u korelaciju sukladno tablici određenoj u Prilogu IV.

⁽¹⁾ SL L 224, 18.8.1990., str. 19. Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom 94/370/EZ (SL L 168, 2.7.1994., str. 31.).

⁽²⁾ SL L 255, 18.10.1968., str. 23.

Članak 34.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 1. lipnja 1999. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Ove se odredbe primjenjuju od 1. lipnja 1999.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 35.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih Zajednica*.

Članak 36.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. prosinca 1997.

Za Vijeće

Predsjednik

F. BODEN

PRILOG I.

DRŽAVNA PODRUČJA NAVEDENA U ČLANKU 1.

1. Držano područje Kraljevine Belgije
 2. Državno područje Kraljevine Danske osim Farskih otoka i Grenlanda
 3. Državno područje Savezne Republike Njemačke
 4. Državno područje Kraljevine Španjolske osim Ceute i Melille
 5. Državno područje Helenske Republike
 6. Državno područje Francuske Republike
 7. Državno područje Irske
 8. Državno područje Talijanske Republike
 9. Državno područje Velikog Vojvodstva Luksemburga
 10. Državno područje Kraljevine Nizozemske u Europi
 11. Državno područje Portugalske Republike
 12. Državno područje Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske
 13. Državno područje Republike Austrije
 14. Držano područje Republike Finske
 15. Državno područje Kraljevine Švedske
-

PRILOG II.

ODOBRENI ZAHTJEVI U POGLEDU GRANIČNIH INSPEKCIJSKIH POSTAJA

Kako bi dobile odobrenje Zajednice, granične inspeksijske postaje moraju imati:

- osoblje potrebno za pregled dokumenata (certifikate za javno zdravlje i zdravlje životinja ili koji drugi dokument utvrđen zakonodavstvom Zajednice) koji prate proizvode,
 - dovoljan broj, u odnosu na količinu proizvoda kojima se granična veterinarska inspekcija bavi, veterinarskog i pomoćnog osoblja koje je posebno obučeno za provođenje pregleda radi utvrđivanja odgovaraju li proizvodi popratnim dokumentima i za provođenje sustavnih fizičkih pregleda svake pojedine pošiljke proizvoda,
 - dovoljno osoblja da uzme i obradi nasumične uzorke pošiljki proizvoda koje su dostavljene danoj graničnoj inspeksijskoj postaji,
 - dovoljno velike prostorije na raspolaganju osoblju koje je nadležno za provođenje veterinarskih pregleda,
 - odgovarajuće sanitarne prostorije i objekte za provođenje rutinskih analiza i uzorkovanja u skladu s ovom Direktivom,
 - odgovarajuće sanitarne prostorije i objekte za uzimanje i obradu uzoraka za rutinske preglede utvrđene u pravilima Zajednice (mikrobiološki standardi),
 - usluge specijaliziranog laboratorija koji je sposoban provesti posebne analize uzoraka uzetih u toj postaji,
 - prostorije i hladnjače za skladištenje dijelova pošiljki uzetih za analizu i proizvoda čije puštanje u slobodan promet nije odobrio veterinarski službenik nadležan za tu graničnu inspeksijsku postaju,
 - odgovarajuću opremu za brzu razmjenu informacija, posebno s drugim graničnim inspeksijskim postajama (putem računalnog sustava predviđenog u članku 20. Direktive 90/425/EEZ ili projektom Shift),
 - usluge nekog objekta koji je kvalificiran za provođenje obrade predviđene u Direktivi 90/667/EEZ.
-

PRILOG III.

FIZIČKI PREGLED PROIZVODA

Cilj fizičkih pregleda proizvoda životinjskog podrijetla je osigurati da proizvodi još uvijek odgovaraju svrsi navedenoj na veterinarskom certifikatu ili dokumentu: jamstva o podrijetlu koje je potvrdila treća zemlja moraju se u skladu s tim provjeriti osiguravajući da daljnji prijevoz tog proizvoda nije promijenio njegovo izvorno zajamčeno stanje, pomoću:

- (a) organoleptičkog pregleda: mirisa, boje, konzistencije, okusa;
- (b) jednostavnih fizikalnih ili kemijskih pretraga: rezanja, odmrzavanja, kuhanja;
- (c) laboratorijskih pretraga radi otkrivanja;

rezidua,

patogena,

zagađivača,

dokaza o promjenama.

Bez obzira na vrstu proizvoda, sljedeće se mora provesti:

- (a) pregled uvjeta prijevoza i prijevoznog sredstva da bi se posebno utvrdili bilo kakvi nedostaci ili prekidi hladnog lanca;
- (b) usporedba stvarne težina pošiljke i težine navedene na veterinarskom certifikatu ili dokumentu, te se prema potrebi čitava pošiljka mora izvagati;
- (c) provjera ambalaže i svih oznaka (žigova, etiketa) na njima kako bi se osiguralo da udovoljavaju zakonodavstvu Zajednice;
- (d) provjera temperature koju zahtijeva zakonodavstvo Zajednice kako bi se osiguralo njeno poštivanje tijekom prijevoza;
- (e) pregled cijelog seta paketa, ili uzoraka u slučaju proizvoda u rasutom stanju prije podvrgavanja organoleptičkom pregledu te fizičkim, kemijskim i laboratorijskim pretragama.

Pretrage se moraju provoditi na čitavom nizu uzoraka uzetih iz čitave pošiljke, koja se može djelomice istovariti prema potrebi kako bi se osigurala dostupnost svih njenih dijelova.

Pregled mora obuhvaćati 1 % pojedinačnih proizvoda ili paketa u pošiljci, od najmanje dva pojedinačna proizvoda/paketa do najviše deset.

Međutim, ovisno o proizvodima i okolnostima, veterinarska tijela mogu zahtijevati opsežnije pretrage.

U slučaju robe u rasutom stanju, mora se uzeti najmanje pet uzoraka iz različitih dijelova pošiljke;

- (f) kod obavljanja nasumičnih laboratorijskih pretraga koje ne mogu odmah dati rezultate, i kada nema neposredne opasnosti po javno zdravlje ili zdravlje životinja, takva pošiljka se može pustiti.

Međutim, kada su laboratorijske pretrage provedene zbog sumnje na nepravilnost ili su prethodne pretrage dale pozitivne rezultate, pošiljke se ne mogu pustiti dok rezultati pretraga ne budu negativni;

- (g) prijevozno sredstvo se mora potpuno istovarivati samo u sljedećim slučajevima:

- utovar je obavljen na takav način da je pristup čitavoj pošiljci samo djelomičnim istovarom nemoguć,
- pretrage uzoraka su otkrile nepravilnosti,
- prethodna pošiljka je pokazala nepravilnosti,
- službeni veterinar sumnja na nepravilnosti;

- (h) kada je fizički pregled završen, nadležno tijelo mora takav pregled potvrditi zatvaranjem i stavljanjem službenog pečata na sve otvorene pakete te ponovnim pečačenjem svih kontejnera, a broj pečata se zatim unosi u dokument o prelasku granice.

PRILOG IV.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 90/675/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. (1)	Članak 2. (1)
Članak 2. (2) (a)	Članak 2. (2) (a)
Članak 2. (2) (b)	Članak 2. (2) (b)
Članak 2. (2) (c)	Članak 2. (2) (c)
Članak 2. (2) (d)	Članak 2. (2) (e)
Članak 2. (2) (d)	Članak 2. (2) (e)
Članak 2. (2) (f)	Članak 2. (2) (f)
Članak 2. (2) (g)	Članak 2. (2) (g)
Članak 2. (2) (h)	Članak 2. (2) (k)
Članak 3.	—
Članak 4.	—
Članak 5.	Članak 12.
Članak 6.	Članak 13.
Članak 7.	—
Članak 8. (1)	—
Članak 8. (2)	Članak 4. (4) (b)
Članak 8. (3)	Članak 10.
Članak 8. (4)	Članak 9.
Članak 9.	Članak 6.
Članak 10.	—
Članak 11.	—
Članak 12.	Članak 11.
Članak 13.	Članak 14.
Članak 14.	Članak 16.
Članak 15.	—
Članak 16.	Članak 17.
Članak 17.	Članak 18.
Članak 18.	Članak 19.
Članak 18a.	Članak 21.
Članak 19.	Članak 22.
Članak 20.	Članak 23.
Članak 21.	Članak 25.
Članak 22.	Članak 26.
Članak 23.	Članak 28.
Članak 24.	Članak 29.
Članak 25.	Članak 30.
Članak 26.	Članak 31.
Članak 27.	—
Članak 28.	—
Članak 29.	—
Članak 30.	—
Članak 31.	Članak 32.
Članak 32.	Članak 33.
Članak 34.	Članak 36.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	Prilog II.
—	Prilog III.